

[Pelle Voigt]

frem til i dag har bevæget sig fra et krav om en total afrustning her og nu til et krav om en reduktion af militæruddgifterne på 10 pct. – en reduktion, som ligger langt under det, som andre NATO-lande i øjeblikket foretager, og som ligger langt under, hvad der i øjeblikket ensidigt sker i Warszawapagten. På den baggrund synes jeg, det er en lille smule pinligt, at hr. Helge Adam Møller fremstiller SF's holdninger og SF's måde at gribe disse spørgsmål an på som noget fuldstændig statisk. Det er ikke sandt.

Men hr. Helge Adam Møller har ret i, at vi helst ser alt militær i verden, herunder i Danmark, afskaffet så hurtigt som muligt. Og vi synes, at mulighederne for at få afskaffet en masse af det nu er vældig gode. Jeg forstår, at vi er på vej til at blive enige om det. Skal vi så ikke lade koldkrigshæfterne fra den militærpsykologiske tjeneste i 1950'erne og disse skjulte citater fra general Kragh, eller hvad de nu hed alle de store dengang, ligge i denne omgang? Vi lever faktisk nu i 1990.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er altid hyggeligt at få lov til at blande sig i et morsomt slagsmål, og det er da rart at konstatere, at SF nu mener at bevæge sig, og Det Konservative Folkeparti har jo i debat efter debat meddelt, at når verden blev sikrere, så vil vi også deltage i nedrustningen.

Jeg vil da gerne bekræfte, at hr. Pelle Voigt bevæger sig. Da vi havde en debat for 2 år siden, kaldte hr. Pelle Voigt foragtende Vaclav Havel Per Stig Møllers profet. Jeg er da helt sikker på, at sådan vil hr. Pelle Voigt ikke omtale Tjekkoslovakiets præsident i dag.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Det synes jeg kalder på et svar. Det, som jeg påtalte dengang, var hr. Per Stig Møllers helt skamløse misbrug af Vaclav Havels udtalelser på daværende tidspunkt. Det er noget, hr. Per Stig Møller også er kendt for på andre områder, f.eks. sin anvendelse af George Orwell og andre kendte historiske skikkelser. Mig imponerer det ikke, og jeg vil til enhver tid gentage en sådan argumentation. Der lå intet nedsættende eller derogativt om Vaclav Havel, som vi i SF har haft de bedste forbindelser til i alle disse år,

og det ved hr. Per Stig Møller også udmærket godt.

Sønderby (V):

Jeg må nok sige, at hr. Pelle Voigt ruller sig ud i øjeblikket. Man skulle næsten tro, vi behandlede en forespørgsel om flere F-16 fly. Det er det ikke, det er tværtimod en diskussion om det, Forsvarskommissionen har drøftet. Og derfor kunne vi udmærket have været fri for denne diskussion, men jeg skal senere vende tilbage til de spørgsmål, vi har været inde på.

Vi kan fra Venstres side tilslutte os forsvarsministerens besvarelse. Den dækker helt naturligt de synspunkter, som vi har fremført i Forsvarskommissionen. Vi tror nu ikke, at forespørgernes formål med forespørgslen er at lave afspænding i Østeuropa og hjælpe demokratiseringsprocessen. Det er snarere at lave lidt højspænding og give hr. Pelle Voigt mulighed for at komme herop og snakke om koldkrige, øgede bevillinger, og hvad der ellers har været fremme.

Men det lykkes nok ikke at skabe ret meget uenighed, for kendsgerningen er jo, at vi alle – jeg gentager alle, hr. Pelle Voigt – her i Folketinget gerne vil bidrage til en fredelig og demokratisk udvikling i det Østeuropa, som har levet i snærende bånd de sidste 40–50 år. Vi har haft fred i Europa siden 1945, men der har ikke været frihed alle steder. Det er på vej nu, og når vi fra dansk side i EF, i Nordisk Råd og andre steder kan støtte den positive udvikling, er det, fordi vi gennem vort medlemskab af NATO har været med til at sikre freden og friheden i vor del af verden. Det er derfor af afgørende betydning, at vi sikrer dette fællesskab og ikke foretager ensidige danske tiltag, som svækker alliancen.

Den 6. februar skrev den meget agtede socialdemokrat Frode Jakobsen i Berlingske Tidende:

»Det er ikke Danmark, som i den forandrede verden skal gå sine egne veje. Det ville ikke forslå noget. Det ville ikke betyde en døjt. Det er i NATO, det foregår – stadig væk. Det er dér, vi skal sidde med, være til stede – for at kunne lade vores røst høre dér, hvor beslutningerne tager form. Og sørge for at også Danmarks stemme tæller med – uden angst og komplekser. Vi skal ikke bilde os noget ind – men vi skal gøre vores pligt. Sammen med andre, der føler som vi.